

Πραγματική πίστη είναι η υποταγή μας στο θέλημα του Θεού.

Δημήτριος Παναγόπουλος.

Υπακοή.

Κάποτε γνώρισα μια χριστιανή, η οποία σε ώρα γαλήνης με κάποια υπερτροφική αυτοπεποίθηση έλεγε: «Εγώ πιστεύω βαθιά, μα πολύ βαθιά στον Θεό». Όταν όμως την επισκέφθηκαν διάφορες δοκιμασίες, γόγγυζε τόσο κατά της Πρόνοιας του Θεού, ώστε αν την άκουγε ένας πιστός έπρεπε να σφαλίσει τα αυτιά του για να μην την ακούει.

Τέτοιους δυστυχώς Χριστιανούς, άνδρες και γυναίκες, συναντούμε κάθε μέρα πολλούς. Και όμως λίγοι συναισθάνονται την αμαρτία τους και την εξομολογούνται.

Η επιπόλαιη και ρηχή πίστη μερικών Χριστιανών φαίνεται προπάντων όταν συμβεί να πάθουν κάτι ή να αρρωστήσουν.

Περνούν μια ζωή μαρτυρική. Βλέπουν ένα σπυράκι και υποπτεύονται αμέσως το κακό. Νηστεύουν μία μέρα και αισθάνονται δήθεν τα γόνατά τους

να τρέμουν. Άλλοτε πάλι ξεροβήχουν, διότι νομίζουν ότι έχουν κολλήσει αρρώστια. Δεν προφταίνει να περάσει η μία ιδέα και τη διαδέχεται η άλλη.

Αυτά τα άτομα αποτελούν παθολογικά φαινόμενα αξιολύπητα, που μόνο μία πίστη βαθιά στον Κύριο θα μπορούσε να τα απαλλάξει από την κατάσταση αυτή και να τα κάνει να αισθανθούν τη χαρά της ζωής.

Αναφέρω παραδείγματα μερικών Χριστιανών, δήθεν πιστών. Όταν συμβεί, λόγου χάρη, να πάρουν μια γριππούλα και αδιαθετήσουν, αμέσως ανησυχούν, γίνονται ταυτοχρόνως και ιδιότροποι, νευρικοί, τυραννικοί στους άλλους.

Θα πείτε, ανθρώπινη αδυναμία!

Ναι, ανθρώπινη αδυναμία, αλλά που έχει την αιτία της στην ολιγοπιστία μας και πρέπει να το εξομολογηθούμε.

Άλλοι πάλι, τους οποίους ο Θεός, δοκιμάζοντάς τους, επιτρέπει να μείνουν ένα χρονικό διάστημα άρρωστοι μελαγχολούν, διότι δεν μπορούν, π.χ., να πάνε στην Εκκλησία, να πάρουν μέρος στις τελετές, να νηστεύσουν, να κάνουν δήθεν τα θρησκευτικά τους καθήκοντα. Λες και το να υποταχθούν στο θέλημα του Θεού δεν ήταν καθήκον. Τόσο επιφανειακή θρησκευτικότητα έχουν.

Αναγνώστες, ίσως είχατε την ιδέα ως σήμερα, που διαβάσατε τις γραμμές αυτές, ότι είσατε δυνατοί, στερεοί στην πίστη.

Μήπως λοιπόν απατάσθε; Προσέξτε, διότι ένα είναι το κριτήριο: Η υποταγή μας στο θέλημα του Θεού.

Εξετάστε! Και αν η θέλησή σας στον καιρό του πειρασμού ολοπρόθυμα και απόλυτα υποτάσσεται στη θέληση του Θεού, ευχαριστήστε Τον, διότι σας χάρισε το δώρο της πραγματικής πίστεως. Αν όχι, τότε λυπηθείτε από την καρδιά σας για την ολιγοπιστία σας, εξομολογηθείτε και να είσθε βέβαιοι ότι ο Χριστός θα σας συγχωρήσει.

Μόνο προσέξτε! Μην αναβάλλετε την εξομολόγησή σας, διότι το μέλλον δεν είναι δικό μας. Ο θείος Χρυσόστομος λέει σχετικά: «Κλάψε προ καιρού, για να μην κλάψεις εκεί· τώρα να μετανοείς, τότε δεν θα υπάρχει καιρός μετανοίας· ας εργαστούμε το αγαθό όσο ακόμη μπορούμε· αν χάσουμε

χρήματα, μπορούμε και πάλι να αποκτήσουμε, αν όμως χάσουμε τον καιρό, άλλον να βρούμε δεν μπορούμε».

(Περιοδικό ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ, Αθήναι, Φεβρ. 1971).

**Από το βιβλίο: Πνευματικά Ορθόδοξα Μηνύματα Σωτηρίου Οικοδομής.
Εκδόσεις “Ορθόδοξος Κυψέλη”, Θεσσαλονίκη.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>